

15/05/2015

RECULL DE PREMSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

25

PRENSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
15/05/15	L"ANUARI MÈDIACAT" REVELA DOTZE SILENCIS MEDIÀTICS DEL 2014 / ARA	6	1
15/05/15	ELS CANDIDATS DE MANRESA JUGARAN AL PATI DEL KURSAAL / REGIO 7	7	1
15/05/15	EL COL·LEGI DE PERIODISTES A LA CATALUNYA CENTRAL CREIX DE 30 MEMBRES EN UN ANY / REGIO 7	8	1
15/05/15	CLANDESTINS I NEGRES, PERÒ TAMBÉ PERSONES / EL 9 NOU (OSONA I RIPOLLES)	9	1
15/05/15	ELS SILENCIS MEDIÀTICS, SEGONS EL GRUP BARNILS / EL PUNT AVUI	10	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
15/05/15	JESÚS CINTORA, PERIODISTA: "És més punxant un bon sarcasme que un insult" / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	12	1
15/05/15	HAY FÚTBOL, PERO NO PAZ / EL PAIS (ED. NACIONAL)	13	1
15/05/15	LA PRENSA CRÍTICA CON MADURO MANTIENE EL PULSO A LAS AMENAZAS CHAVISTAS / ABC (EDICION NACIONAL)	14	2
15/05/15	DIVULGACIÓ CIENTÍFICA, PER ABEL MARINÉ / EL PUNT AVUI	16	1
15/05/15	MIRADES AL MÓN / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	17	1
16/05/15	EL MEJOR CORAZÓN, EN LOS QUIOSCOS / ABC (MUJER HOY)	18	1
15/05/15	UNIDAD EDITORIAL MEJORA SU EBITDA EN 18,1 MILLONES DE EUROS / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	19	1
14/05/15	BESALÚ EXPOSICIÓ «FOTÒGRAFES PIONERES A CATALUNYA» / LA COMARCA D' OLOT	20	1
15/05/15	UNIDAD EDITORIAL FACTURA UN 8,4% MENOS / EL ECONOMISTA	21	1
15/05/15	ARCHIVADA LA QUERRELLA DE MARRUECOS CONTRA EL PAÍS / EL PAIS (ED. NACIONAL)	22	1
15/05/15	L'AEDE VALORA EL PROJECTE CONJUNT AMB GOOGLE / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	23	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
15/05/15	DIMITEIX EL DIRECTOR PROVISIONAL DE 'LE MONDE' / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	24	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

L'Anuari Mèdia.cat revela dotze silencis mediàtics del 2014

L'ARA publicarà el guanyador del premi de periodisme Ramon Barnils

NÚRIA JUANICO
BARCELONA

L'observatori crític dels mitjans Mèdia.cat posa de nou la lupa als temes que, al seu parer, han silenciats els grans mitjans de comunicació. El resultat és l'*Anuari Mèdia.cat. Els silencis mediàtics de 2014*, que es va presentar ahir al Col·legi de Periodistes i que s'ha finançat gràcies a 594 micromecenades, que han reunit 15.580 euros.

El cinquè anuari de Mèdia.cat agrupa 12 reportatges sobre temes que no han sigut portada de cap diari ni han obert cap informatiu durant l'any passat. Per exemple, el llibre aborda les presumptes vinculacions de Gas Natural amb la màfia italiana, l'opacitat dels comptes de Societat Civil Catalana i la relació entre la petrolera Petromiralles i l'empresa Agrogeba, que, segons dues ONG, va expulsar comunitats de pagesos dels seus camps a Guinea Bissau. També analitza la destrucció d'ocupació pública al País Valencià i aprofundeix en el passat de l'alcalde del PP a Palma com a assessor d'embarcaments i execucions hipotecàries.

"L'anuari no vol ser cap jutge dels mitjans ni posar dianes a ningú perquè fer acusacions desgasta i és estèril", afirma el president del Grup de Periodistes Ramon Barnils (que integra Mèdia.cat), David Bassa, que precisa que la iniciativa "té un esperit constructiu basat a treure a la llum la informació". Bassa també subratlla que el periodisme "és la segona professió més desgastada per la crisi" i aquest context "ha afeblit els mitjans i els ha posat més pressió que mai". Per això, el president del Grup de Periodistes Ramon Barnils destaca la necessitat "d'enfortir-nos davant la censura i de recuperar l'autoestima".

Per primera vegada, l'anuari s'ha editat en color i també s'ha donat més protagonisme a les infografies. Així, a banda dels reportatges, el llibre incorpora resums mensuals sobre el tractament de fets concrets que han fet els mitjans de comunicació i ofereix gràfics sobre la publicitat a la premsa, els gèneres televisius segons l'audiència i els reportatges d'estiu, com també un repàs de la trajectòria del periodista Xavier Vinader, entre altres qües-

L'anuari inclou un reportatge sobre l'expulsió de pagesos de Guinea Bissau per part de l'empresa Agrogeba. EFE

tions. "Hem mantingut l'esperit original del projecte, però amb les infografies podem mostrar alguns temes de manera més sorprenent", apunta la coordinadora de l'anuari, Elisenda Rovira. El llibre és una iniciativa intergeneracional, ja que sis dels reportatges que presenta estan escrits per estudiants universitaris dels últims cursos de periodisme.

Reneix el premi Ramon Barnils

El Grup de Periodistes Ramon Barnils va aprofitar ahir la presentació de l'anuari per donar a conèixer algunes novetats, una de les quals és la recuperació del premi de periodisme d'investigació Ramon Barnils, que es va deixar d'entregar el 2008. El guardó s'adreça a professionals i estudiants de periodisme i reconeixrà el millor treball d'investigació amb 1.200 euros i la publicació del reportatge a l'ARA. També inclou un accésit per a es-

**Renovació
Mèdia.cat
ha canviat
el disseny de
la web i hi ha
afegit nous
continguts**

tudiants de periodisme dotat amb 400 euros. Les bases del premi estan obertes a partir d'avui i es poden presentar treballs fins al 30 de setembre. "Volem incentivar a fer periodisme valent, amb la certesa que els reportatges sortiran a la llum", assegura Bassa.

En paral·lel, Mèdia.cat va donar a conèixer ahir la seva nova pàgina web, que ha renovat el disseny i ha incorporat nous continguts. Amb aquest canvi, el portal dona més visibilitat a les seccions i estableix sinergies amb blogs de la mateixa temàtica per "crear un hub sobre observació de mitjans", diu l'editor de Mèdia.cat, Joan Canela. A més, a través del col·lectiu Contrastant, Mèdia.cat ha recuperat articles de l'hemeroteca escrits pel periodista Ramon Barnils, alguns dels quals ja es poden consultar a través de la pàgina web. —

Els candidats de Manresa jugaran al pati del Kursaal

► El Col·legi de Periodistes i El Galliner organitzen per a diumenge al matí la quarta edició del Joc dels Candidats, aquest any, «10 al ple»

REDACCIÓ | MANRESA

■ Els candidats a l'alcaldia de Manresa juguen diumenge. Els caps de llista han format equips per participar en la nova edició de «El Joc dels Candidats», que enguany es dirà «10 al ple», relacionant el nombre de candidatures que es presenten i el saló de sessions. Es tracta d'una proposta per treure els polítics del seu hàbitat electoral per fer-los coincidir fora del cos a cos polític i fer-los participar en la cursa per guanyar en un joc. Aquesta competició electoral es va organitzar per primera vegada a la ciutat el 1999.

La iniciativa va néixer de l'Associació de Periodistes de la Catalunya Central, Apunt, amb l'objectiu de trencar la seriositat de la campanya amb una activitat lúdica en la qual els electors puguessin veure els alcaldables en un context distès. El joc es va repetir per la convocatòria electoral del 2003 i del 2007 i, enguany, la Demarcació Catalunya Central del Col·legi de Periodistes ha decidit tornar-lo a organitzar, com en les edicions anteriors, amb l'Associació Cultural El Galliner, i amb el subtítol de «10 al ple».

L'única candidatura de les deu que es presenten a Manresa que ha declinat participar-hi és la de

ANNA VILAJOSANA/CPC

Candidats, de diferents llistes, estirant la corda al pati del Kursaal

Ciudadans.

L'acte serà conduït pel locutor i músic Xavier Serrano i començarà a les 12 del migdia al pati del teatre Kursaal. El joc consistirà a posar a prova les habilitats físiques i els coneixements sobre la història de la ciutat dels candidats, sempre des del respecte, bo i sabent que guanyar o perdre no té cap mena de transcendència més enllà de la prova. Cada candidatura configura un equip de tres persones - format per l'alcaldeable i dos polítics de la llista- les quals hauran d'intentar respondre tres blocs de

sis preguntes de cultura general de Manresa i algunes proves d'acció. Un jurat format per Francesc Comas (historiador), Àngels Freixanet (escultora) i David Pintó (director teatral) supervisaran i validaran les respostes.

El Joc dels Candidats del 1999 i del 2007 el va guanyar Esquerra Republicana de Catalunya amb Ramon Fontdevila i Ignasi Perramon, respectivament, com a caps de llista. L'edició del 2007 la va guanyar la candidatura de CiU, que aleshores encapçalava l'advocat i periodista Josep Vives.

El Col·legi de Periodistes a la Catalunya Central creix de 30 membres en un any

REDACCIÓ | MANRESA

■ La demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes ha tingut un increment d'una trentena de membres el primer any de funcionament. Aquesta demarcació, lligada al Col·legi de Periodistes de Catalunya, es va crear el 20 de maig de l'any passat, després d'una llarga gestació. Ahir, el president de la demarcació, el periodista i exdirector de Regió7 Gonçal Mazcuñán, va fer balanç del primer any de vida de la institució a la Catalunya Central, va posar èmfasi en l'increment de periodistes d'aquest territori que hi ha hagut i en el gran nombre d'activitats que ha impulsat el col·legi directament o en col·laboració amb

ANNA VILAJOSANA/CPC

Gonçal Mazcuñán, president dels periodistes a la Catalunya Central

altres organismes i entitats. Mazcuñán, des de la seu de l'entitat, a la Plana de l'Om, 6, de Manresa, va explicar que a hores d'ara ja hi ha uns 170 periodistes de la

Catalunya Central inscrits a la demarcació i no creu que hagi arribat al seu límit perquè en el conjunt del territori n'hi ha uns 300. La seu a Manresa de la demar-

cació de la Catalunya Central es va inaugurar el maig del 2014 i al llarg de tot l'any les accions impulsades s'han orientat a la dinamització de la professió, a buscar aliances amb els professionals del territori i a donar a conèixer els serveis que ofereix el col·legi.

L'objectiu ha estat esdevenir un agent actiu que sumés en benefici del territori i que divulgés l'activitat del Col·legi de Periodistes com a representant i defensor dels professionals de la comunicació. L'activitat s'ha centrat en l'organització de xerrades, debats, trobades i exposicions vinculades a l'àmbit de la comunicació, i en cursos de formació i reciclatge per a periodistes.

A corre-cuita

jcomajoan.blogspot.com

Josep Comajoan

Fan mandra, molta mandra, aquests polítics professionals que et

discuteixen fins i tot els punt i coma. Per tant, m'assortiré de dos textos manllevats. Un del Col·legi de Periodistes i Diverscat en Acció: "No amb els nostres mitjans". Va dels discursos xenòfobs en campanya: "(...) Els professionals dels mitjans de comunicació catalans ens comprometem a no convertir-nos en transmissors ni altaveus de discursos de l'odi, que incitin a la discriminació, que propaguin falsos rumors o promulguin la supremacia o la preemi-

Clandestins i negres, però també persones

nència d'una part de les persones que viu a Catalunya sobre unes altres. És per això que, si un candidat o representant d'un partit que promogui idees xenòfobes, racistes i discriminatòries, ha de ser entrevistat per un mitjà o participa en un debat, no permetrem que se serveixi dels mitjans per fer propaganda basada en principis discriminatoris, xenòfobs o racistes (...). L'altre, manllevat del Facebook de l'admirat i admirable Sergi Càmara, del discurs de José Palazón en rebre el premi Ortega y Gas-

set, autor d'una foto d'uns que juguen tranquil·lament a golf davant la infame tanca de Melilla d'on en salten unes persones. El salt del foc a les brases. Hi parla de la foto que insistentment porta fent des de fa 15 anys: "La foto del menyspreu per la dignitat humana, la foto del menyspreu per les pròpies lleis, la foto del menyspreu pels tractats internacionals, la foto de la insolidaritat, la foto de la indiferència. Els joves que intenten saltar la tanca de Melilla, jugant-se la vida, tenen raons molt pode-

roses per fer-ho: guerra, fam, abandonament... O el simple dret de procurar-se una vida més pròspera. Avui es parla obertament de facilitar als governs africans finançament i armes, per posar soldats que tanquin el camí. Volen matar la fam a cops de bala! I el govern espanyol és el principal avalador d'aquesta proposta. Vull traslladar el missatge d'un jove del mont Gurugu: "Som clandestins i som negres... però han de saber que també som homes". Els animo a continuar fent fotos! Que no falti la tinta a la ploma! Que no s'apagui la veu!". Dos textos manllevats però ben vigents en aquests tristos temps de periodisme pretesament equidistant i de societat hipòcrita i insensible.

MITJANS DE COMUNICACIÓ

Els silencis mediàtics, segons el Grup Barnils

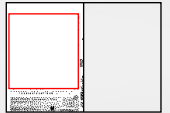
El Grup de Periodistes Ramon Barnils i la Fundació Catalunya van presentar ahir l'*Anuari Mèdia.cat. Els silencis mediàtics de 2014*. La cinquena edició del llibre recull dotze reportatges sobre temes que no van tenir una cobertura destacada en els mitjans de comunicació dels Països Catalans de l'any passat. Entre alguns dels reportatges que publica l'anuari, cal destacar el referent a l'opacitat dels comptes de Societat Civil Catalana. L'entitat, aglutinadora de l'espanyolisme civil a Catalunya, hauria multiplicat per 15 els seus ingressos durant la segona meitat del passat 2014. El recopilatori del Grup Barnils també tracta d'altres temes de rellevància, com, per exem-

ple, les connexions de quatre filials de Gas Natural amb la màfia siciliana; el quàdruple augment de beneficis de l'empresa Gilead Science; l'alarmant destrucció d'ocupació pública al País Valencià o el passat de l'alcalde del PP de Palma com a assessor d'embargaments i execucions hipotecàries. El projecte de periodisme d'investigació compta amb el suport de 549 micromecenases, a més del Col·legi de Periodistes i de les facultats de periodisme de la UAB, UPF, URL, UV, UVic i UdL.

Finalment, l'entitat recupera el premi Ramon Barnils de periodisme d'investigació per tal de fomentar-ne la pràctica arreu dels Països Catalans. ■ REDACCIÓ

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

LA VANGUARDIA

LA CONTRA

Jesús Cintora, periodista

VÍCTOR-M. AMELA IMA SANCHIS LLUÍS AMIGÓ

Tinc 38 anys. Vaig néixer a Àgreda (Sòria) i visc a Madrid. Sóc comunicador. Sóc solter i no tinc fills. Política? Ciutadà inquiet i descregut. Crec en Déu, però no hi arribo... He conduït durant dos anys *Las mañanas de Cuatro*... fins que m'han donat descans: he estat... dolentot

“És més punxant un bon sarcasme que un insult”

KIM MANRESA

Tan bé com anaven *Las mañanas de Cuatro*...

Vaig agafar el programa l'any 2013 amb un 5% de quota de pantalla i el vaig deixar amb un 16,4% aquest març passat, quan em van apartar.

Per què el van apartar?

Això ho hauria de preguntar als responsables de la cadena.

El van acusar de no ser objectiu.

Em quedo amb el que em diu la gent pel carrer: “Quina llàstima, et trobo a faltar, eres la meua alegria, el meu programa, quan tornes?”.

A qui ha provocat maldecaps?

No ho sé pas. Va ser després de dir que el ministre Margallo era als toros després de la matança d'espanyols al museu de Tunis.

I era veritat?

Em va acusar de mentir, però tinc la foto: mira. **Primera fila, sí. Més coses deu haver dit...** Informava cada matí del que preocupa la gent, segons el CIS: cinc milions d'aturats, corrupció... Amb participació directa de preferentistes, desnonats...

No devia pas fer gaire gràcia a Moncloa...

Informo del que passa i dic la veritat. Aquest

és el meu límit: la veritat. Ningú no ha pogut demanar-me mai per mentir.

D'on ve, vostè?

De quinze anys d'informar a la ràdio, a l'*Hoy por hoy* de Gabilondo i Francino.

Què li va semblar saltar a la tele?

Una oportunitat periodística excitant.

Quin tret distintiu reivindica?

La naturalitat, el llenguatge espontani, clar i senzill. I l'amenitat: no donar la llaua.

Don'm un exemple del primer.

Si el Govern diu “recàrrec de solidaritat temporal”, jo dic “els impostos puguen”. Si el Govern diu “mobilitat exterior”, jo dic “emigració”. Ben simple.

I un exemple del segon.

Utilitzo la ironia, l'humor... És més punxant un bon sarcasme que no pas un insult. I vaig fixar col·laboradors amb gràcia i discurs.

Sor Lucía Caram, Miguel Angel Revilla... Molt crítics amb el Govern.

D'altres no tant: José Apezarena, Melchor Miralles, Inocencio Arias...

I convidava molt Pablo Iglesias...

Amb orgull periodístic et dic que en el meu primer programa de *Las mañanas*, el 2013, vaig convocar a la taula de debat sis joves polítics llavors molt desconeguts: Pedro Sánchez

Apartat

Cintora m'explica amb orgull que ha estat teloner de Rosendo amb el seu grup rocker Juanolvido. Ara Cintora toca amb empena la guitarra de l'actualitat política... però només quan el deixen: Mediaset l'ha apartat tàcticament del programa *Las mañanas de Cuatro* en aquest moment electoral (i de repartiment de llicències de televisió per part del Govern, atenció!): el seu to fogós, vibrant i sarcàstic ha donat maldecaps i ha fet sonar telèfons als despatxos pertinents. Veig que Cintora es mostra molt caut amb mi per evitar que alguna de les seves respostes dinamiti el camí de la seva tornada a la pantalla i em remet al seu llibre *La hora de la verdad* (Espasa).

(PSOE), Pablo Iglesias (Podem), Alberto Garzón (IU), Pablo Casado (PP) i també Albert Rivera (Ciutadans).

Bingo! Amb qui empatitza més?

Mantinc la mateixa distància amb tots. Amb Rivera havíem coincidit abans en tertúlies: sortint d'una em va oferir entrar a la llista de Madrid per Ciutadans.

I no? No el tempta la política?

Sóc periodista, la meua política és la de criticar el que facin malament els polítics.

I què fan malament?

Atur. Corrupció. Creixement de la desigualtat. I retallada de llibertats.

Concreti: quina retallada?

Retallada del dret a manifestar-se, mitjançant moltes desproporcionades. Retallada del dret a informar...

Ho diu pel seu cas?

El Govern convoca aquest any electoral el concurs per concedir sis noves llicències de televisió: pressió sobre les empreses de televisió! Això pot condicionar la lliure informació! És escandalós, m'indigna, ens hauríem de rebel·lar contra això.

Es decanta per Pablo Iglesias?

Sóc periodista, només em dec a la informació. A Pablo Iglesias, això sí, vaig ser el primer a fitxar-lo com a col·laborador, el 2013, per la seva força dialèctica. I un dia em va revelar: “Jesús, fundaré un partit polític!”.

Si guanya, Podem potser porta un nou comunisme, una retallada del pluralisme...

No em crec aquest conte del llop, ja l'he sentit massa vegades.

Com veu avui el PP?

Més nerviosos cada dia, saben que el tauler polític canviarà.

Crítica mai els polítics d'esquerres?

Crítico el que està malament, ho faci qui ho faci: les factures de Monedero, Errejón amb la universitat... Però graduo la meua crítica: molt pitjor és enganyar un preferentista!

No peca d'excessiva bel·ligerància?

Per parlar clar? El meu deure és informar-me a fons i tenir criteri propi. I m'informo i tinc un criteri clar: entre el corrupte i el ciutadà decent, sempre faig costat al segon!

El substitueix Javier Ruiz per dòcil?

Desitjo el millor per a tots els meus companys, no desitjo que li vagi malament a ningú.

S'han solidaritzat amb vostè o no?

Antón Losada i Miguel Angel Revilla han decidit ser al meu costat i no tornar a *Las mañanas*... mentre jo no torni.

No el deprimeix no poder informar durant aquesta campanya electoral?

He estat dolentot, ja ho veus, iestic castigat. Ara seriosament: espero poder fer algun programa informatiu, ho estem estudiant amb la cadena. Perquè el meu contracte amb Mediaset continua vigent fins al 2016.

Ara mira *Las mañanas* des de casa?

Faig molt de zàping, vull veure tot el que fan totes les cadenes a aquelles hores del matí.

VÍCTOR-M. AMELA

Hay fútbol, pero no paz

La Audiencia Nacional suspende la huelga y la Federación reanuda las competiciones, pero la patronal pide la dimisión de Villar y de Luis Rubiales

LADISLAO J. MOÑINO, Madrid
El fútbol no parará este fin de semana. Un encadenamiento de decisiones en una mañana frenética desbloqueó primero la huelga convocada por el sindicato de futbolistas (AFE) como protesta al real decreto que regula la venta centralizada de los derechos de retransmisión y después el paro indefinido decretado por la Federación Española de Fútbol (FEF). Al filo del mediodía, la Audiencia Nacional concedió las medidas cautelares solicitadas por la Liga de Fútbol Profesional (LFP), que consideraba el paro sindical ilegal. Al poco, la Federación emitía un comunicado en el que levantaba la suspensión de las competiciones. Mañana, a las cuatro de la tarde, Leganés y Sabadell abrirán el turno de la Segunda División y el domingo a las siete de la tarde se disputará la jornada de Primera al completo, con el Atlético-Barcelona acaparando los focos por la posibilidad de que los azulgrana pueden alzarse con el título si se imponen al vigente campeón.

La huelga habría causado un caos competitivo y organizativo por la trascendencia en juego de las últimas jornadas y la dificultad de encajar más adelante los partidos afectados por el paro. Así lo reflejó el presidente del Sala de lo Social en el auto que dictó: "La huelga impediría concluir el campeonato de Primera y Segunda División B, lo que provocaría un grave desorden organizativo, cuya resolución es muy difícil de resolver por los compromisos internacionales de España y de los propios clubes".

Además, el juez también señaló en su escrito indicios suficientes para conceder las medidas cautelares: "La simple lectura de los objetivos de la huelga permite adelantar un juicio provisional favorable a que algunos de sus objetivos podrían tener por finalidad la modificación del convenio co-

El presidente de la Liga de Fútbol, Javier Tebas (segundo por la derecha), ayer en el Congreso. / CLAUDIO ÁLVAREZ

lectivo vigente". La rapidez de ejecución de la secuencia (auto de la audiencia-decisión de la federación de levantar la suspensión de la competición) propició que el presidente de la patronal, Javier Tebas, reforzara su teoría de que tanto la AFE como la FEF habían diseñado la huelga de la mano: "Se ha notado el compadreo entre la AFE y la Federación".

La guerra sigue en pic

Que el fútbol vuelva a su normalidad competitiva no quiere decir que la paz lo presida. El enfrentamiento de estos últimos días con la patronal y Consejo Superior de Deportes a un lado y el sindicato y la Federación al otro ha ensanchado aún más las grietas existen-

tes. Tebas, sintiéndose ganador, inflamó más el conflicto latente con sus declaraciones: "El presidente de la Federación sobra. Sigue en su castillo feudal. En las próximas elecciones se buscará a alguien que intente ganar para que ese castillo sea el de la transparencia y la libertad y no el del chantaje y la coacción al fútbol profesional". "Si yo fuera Rubiales dimitiría", añadió. A Tebas no le importó lanzar estas andanadas cuando aun siguen las negociaciones con el sindicato para incluir en el marco del convenio colectivo algunas de sus demandas. "Han puesto el fútbol en el precipicio. Quiero que se celebre el juicio del 17 de junio para que haya un precedente jurídico", abundó el presidente de la Liga.

Desde la Federación admiten que, una vez que el juez había concedido las medidas cautelares que suspendían la huelga, no tenía sentido mantener la huelga y que el sindicato era conocedor del guiño. En los despachos federativos aplazan la pelea contra la Liga a la espera de que la FIFA, el máximo organismo del fútbol mundial, decida entrar en acción contra posibles injerencias gubernamentales.

El pasado martes se desplazaron a Las Rozas tres emisarios de la FIFA y uno de la UEFA para recoger documentación. Su presencia en España fue previa al envío de una carta a la Federación en la que advertía que podía sancionar al fútbol español. Los representantes de FIFA y

La oferta de la LFP a los jugadores

Garantías salariales. En el marco del convenio, la patronal ofrece garantías salariales para los pagos mensuales de los jugadores devengadas del dinero que los clubes recibían de los derechos audiovisuales.

Fondo Mutual. La Liga se compromete a colaborar económicamente en la creación de un fondo dando participación a la Federación, a los propios jugadores y a otros colectivos como el de los árbitros. También ofrece más dinero para la Segunda B y para el fútbol femenino.

Control económico. También está dispuesta la Liga a que todas las normas de control económico tengan refrendo estatutario, y estén sometidas al control de la junta directiva del CSD (en cuyo órgano la AFE está presente).

UEFA se llevaron bajo el brazo el decreto ley y las acciones emprendidas por la LFP para que no entre en vigor la prohibición de los fondos de inversión.

En el caso del real decreto, la FIFA mirará con lupa el artículo 2 en su primer punto, que dice: "La titularidad de los derechos audiovisuales incluidos en el ámbito de aplicación de esta ley corresponde a los clubes". El artículo 78 de la FIFA reza que los derechos pertenecen a la Federación. Respecto a los fondos de inversión, fueron prohibidos el 1 de mayo, pero la LFP ha solicitado al Consejo Superior de Deportes (CSD) medidas cautelares que adoptará si el informe de la Comisión de Competencia dice que es contrario a derecho.

Represaliados

ERNESTO AGUDO

Miguel Henrique Otero

Director de «El Nacional», hijo y nieto de los fundadores de este histórico diario, asegura: «El objetivo es doblegarnos para que no sigamos publicando más denuncias contra el régimen».

ABC

Teodoro Petkoff

Político, economista y exguerrillero venezolano, dirigente y miembro fundador del partido Movimiento al Socialismo, desde la dirección del diario «Tal cual» responde a Cabello: «No nos da la gana de desaparecer».

ABC

Alberto Federico Ravell

Primo hermano de Jorge Arreaza, vicepresidente de Venezuela, ha creado varios medios de comunicación. Tras su salida forzada de Globovisión, fundó la web «La Patilla». «No cambiaré la línea editorial», declara.

Represión por reproducir una información de ABC La prensa crítica con Maduro mantiene el pulso a las amenazas chavistas

► Se les prohibió salir de Venezuela, pero los directores de «El Nacional», «Tal Cual» y «La Patilla» defenderán su línea editorial y la libertad de expresión

LUDMILA VINOGRADOFF
CORRESPONSAL EN CARACAS

Los directores de los medios de comunicación venezolanos a quienes se les ha prohibido salir del país por hacerse eco de una noticia de ABC se mantienen firmes en la defensa de la libertad de expresión y en el mantenimiento de su línea editorial. El presidente de la Asamblea Nacional, Diosdado Cabello, demandó a los periódicos «El Nacional», «Tal Cual» y al portal de noticias «La Patilla» por reproducir la información de ABC en la que se le acusaba de encabezar el cártel de nar-

cotráfico de Los Soles. La información se basaba en el testimonio del antiguo jefe de Seguridad de Cabello, Leamsy Salazar, y los medios venezolanos solo se limitaron a reproducirla. Pero un juez ha apoyado la demanda del presidente de la Asamblea y ha decidido la prohibición de que los directivos de los medios que se hicieron eco de la noticia salgan del país como medida cautelar. Lo absurdo del proceso penal es que ninguno de los 22 directivos de los medios represaliados ha recibido la notificación oficial de que la demanda de Cabello ha sido aceptada, pero sí les ha llegado la orden que les prohíbe salir del país y les obliga a presentarse cada semana ante el juz-

gado. Algunos de los afectados se encontraban en el extranjero cuando se enteraron de la decisión del tribunal, pero subrayaron que regresarán a Venezuela para seguir defendiendo la causa de la libertad de prensa.

Tras un viaje que lo había llevado a Israel, donde dictó una conferencia, Miguel Henrique Otero, presidente editor de «El Nacional» se encontraba ayer en Miami desde donde aseguró a ABC que regresará a Caracas en los próximos días para enfrentarse al que será el cuarto proceso legal en su contra durante estos 16 años de chavismo. Este caso, sin embargo, le parece especialmente grotesco. «Es humillante tener que presentarse ante el tribunal todas las semanas para demostrar que no nos vamos a fugar», nos confiesa.

En su opinión, la demanda busca «silenciar a los medios: el objetivo es doblegarnos para que no sigamos publicando denuncias contra el régimen». Pero insiste Otero en que no lo conseguirán. «Hay toda una estrategia para

estrangularnos económicamente, como las multas y la escasez de papel para el periódico. El Ejecutivo toma las decisiones del sistema judicial para criminalizar a la disidencia. La justicia chavista no es justicia porque no es independiente. Las sentencias las dictaba antes Chávez y ahora lo hacen Maduro y Cabello», subraya.

La demanda del presidente de la Asamblea, añade, «es una arbitrariedad del sistema judicial con la que se quiere que Venezuela quede mal parada en el plano internacional». Un caso que se complica, además, por «el conflicto interno existente entre Maduro y Cabello».

Por su parte, el director del portal «La Patilla», Federico Alberto Ravell, asegura que «no cambiará su línea editorial», ni dejará de publicar informaciones que «irriten» al régimen. «La prohibición de salir de Venezuela es una medida inaudita», insistió. La demanda sorprendió a Ravell en Bogotá, donde atendía asuntos profesionales. Casualmente, el defensor del pue-

Regreso voluntario

El director de «El Nacional» estaba en Miami cuando se enteró de la noticia, pero asegura que volverá al país

Arbitrariedad

A los directivos se les ha prohibido salir del país sin que hayan recibido notificación oficial del juez

blo de Venezuela, Tareck William Saab, se encontraba dando una rueda de prensa en la capital colombiana, a la que se presentó el director de «La Patilla» para conminarle a que defienda ante el Gobierno de Maduro su derecho al trabajo y a poder vivir y viajar libremente entre Caracas y Bogotá.

El director de «Tal Cual» y exministro de Planificación, Teodoro Petkoff, es la siguiente víctima del acoso del Gobierno a la Prensa. Con la actual, Petkoff afronta la octava demanda –segunda de Diosdado Cabello– en su contra. «Tengo por cárcel a toda Venezuela», afirmó recientemente, cuando no pudo acudir a Madrid para recibir el premio Ortega y Gasset. El 7 de mayo Petkoff, quien se encuentra en un delicado estado de salud, se enfrentó a Diosdado en un editorial: «El gobierno –escribió entonces– ha logrado crear, a punta de presiones y dinero, su tan anhelada hegemonía comunicacional. La censura se impone hoy en los medios tradicionales, un cerco que se debe romper». Un alegato que concluyó con estas palabras: «Pues sí señor: aquí estamos otra vez. No nos da la gana de desaparecer. Nos has vuelto a demandar, pero nosotros estamos aquí. Nos acusas por dar tratamiento a una noticia que, de cualquier manera, las redes sociales ya habían hecho de conocimiento general. Por reproducir una información internacional».

Videoanálisis sobre la persecución de la prensa libre en Venezuela

FER ARRIBAR LA CULTURA CIENTÍFICA A LA SOCIETAT

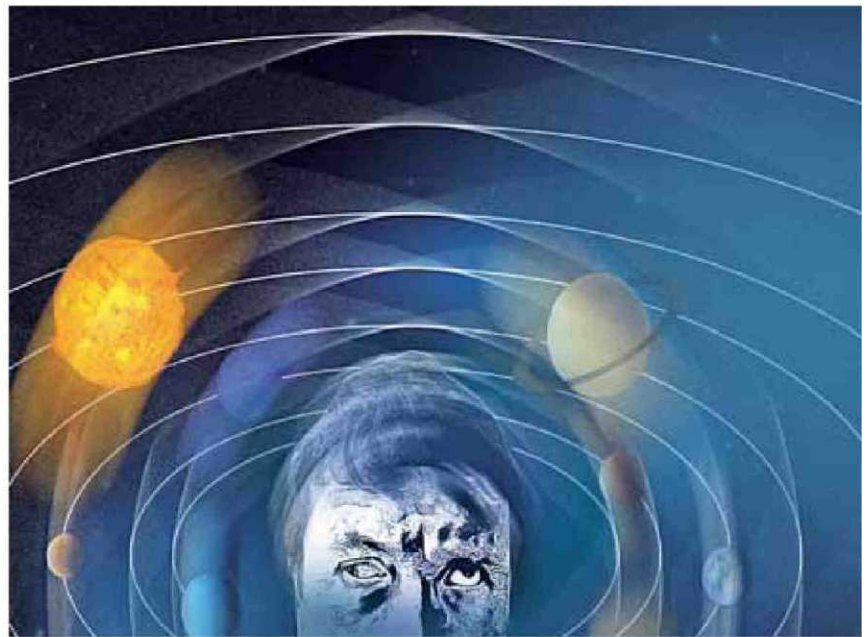
Abel Maríné

Professor emèrit de nutrició i bromatologia. Facultat de Farmàcia. Campus de l'Alimentació. UB

Divulgació científica

Des del 2002, la Fundació Espanyola per a la Ciència i la Tecnologia (Fecyt) publica, cada dos anys, una enquesta sobre la percepció social i els coneixements de la població sobre aquestes qüestions i el seu interès. Ara s'acaba de publicar la de 2014, i demostra que l'interès espontani per la ciència ha augmentat respecte als temps d'inici d'aquest estudi, però segueix baix. Només un 15% dels enquestats el manifesten, i més els homes que les dones. Part dels que no dediquen atenció a la ciència afirmen que no entenen d'aquests temes, i els més grans creuen que es van quedant fora dels circuits d'informació per culpa de les noves tecnologies. No deixa de ser un *consol* que gairebé el 60% dels ciutadans pensin que la ciència aporta més beneficis que perjudicis, enfront d'un 5,3% que creu el contrari. Entremig un 26% afirma que els aspectes positius i negatius de la ciència estan equilibrats. El nivell de la cultura científica també augmenta, però segueix havent-hi llacunes importants: més de la meitat de les persones enquestades creuen que els antibiòtics serveixen per a malalties causades per virus, com la grip, un 30% pensa que els humans van conviure amb els dinosaures i gairebé el mateix percentatge creu que el Sol gira entorn de la Terra. Per tant, és necessari fer arribar la cultura científica a tota la societat i promoure'n la divulgació. Hem de partir de la base que segons l'esmentada enquesta les fonts d'informació científica de la població general són, fonamentalment, internet i televisió, seguides a certa distància per premsa, ràdio, llibres i revistes. Les universitats han de participar en aquesta tasca. Ortega y Gasset ja considerava que les seves missions eren docència, recerca i difusió de la cultura, o extensió universitària, és a dir, fer arribar els coneixements més enllà de les aules i els ensenyaments reglats perquè les universitats, si més no les públiques, es paguen en gran part amb els impostos de tothom, els que hi van i els que no hi van, i aquests també tenen dret a gaudir dels seus coneixements. La Universitat de Barcelona ho fa a través d'UB Divulga i de la distin-

LLUÍS ROMERO

Els que es pensen que el Sol gira al voltant de la Terra ¿ens llegiran o escoltaran, o seguiran tan feliços instal·lats en la seva ignorància?

ció que atorga a les millors activitats de divulgació científica i humanística, i la Universitat Pompeu Fabra (UPF), que té una sòlida tradició a través de l'Observatori de la Comunicació Científica, ha aprovat la creació del Centre d'Estudis de Ciència, Comunicació i Societat, amb l'objectiu de fomentar la cultura científica en la ciutadania. Aquest centre el dirigeix Gema Revuelta i té l'assessorament d'òrgans col·legiats presidits pel periodista científic Vladimir de Semir, que acaba de publicar el llibre *Decir la ciencia. Divulgación y periodismo científico de Galileo a Twitter*.

LA DIVULGACIÓ CIENTÍFICA NO és un fet nou. Ens ho explica Sergi Cortiñas, periodista i professor de la UPF, al llibre *Història de la divulgació científica* (2009). Un dels primers divulgadors va ser Galileo Galilei, que volia aproximar-se al poble en la llengua vulgar. Els que no saben que la Terra gira al voltant del Sol no deuen saber qui era. Il·lustres científics i humanistes s'han dedicat també a la divulgació, com Diderot, Aragó, Buffon, Flammarion, Goethe, Humbolt, Priestley, Faraday, Darwin, Heisenberg, Schrodinger, Einstein, Asimov, Sagan, Watson, i molts altres, sense oblidar que també en va fer Jules Verne.

DEIA JOAN BARRIL, AMB RAÓ, QUE "la feina de l'articulista no és la d'un professor", però si estigués entre nosaltres li proposaria una excepció per als científics i els periodistes especialitzats, que ens hem d'esforçar a divulgar la ciència, en tots els àmbits possibles, amb rigor i alhora de manera entenedora. Hi ha, però, una qüestió que m'inquieta: els que es pensen que el Sol gira al voltant de la Terra ¿ens llegiran o escoltaran, o seguiran tan feliços instal·lats en la seva ignorància?

Un centenar de fotoperiodistes i quaranta exposicions al festival Docfield >15

Mirades al món

TERESA SESÉ
Barcelona

De l'anomenat *tren dels oblidats*, un hospital que al llarg d'uns 4.000 quilòmetres, a l'extrem oriental rus, s'atura una o dues vegades a l'any a cada poble per oferir assistència mèdica als seus habitants, a la guerra del Vitenam vista per primera vegada des de l'altre costat (el dels fo-

l'ocupació israeliana o les conseqüències de la crisi econòmica, política i social a Espanya... Durant els dos propers mesos, Barcelona tindrà l'oportunitat d'apropar-se a realitats múltiples i complexes, que enriqueixen la nostra mirada i la nostra visió del món, gràcies a Docfield, festival que des del proper dia 19 i fins al 23 de juliol aspira a consolidar-se com un dels referents del fotoperiodisme i la fotografia documental, amb exposicions per tota la ciutat.

El certamen aspira a convertir Barcelona en un dels referents europeus de la fotografia documental

tògrafs vietnamites); dels drons com a nous senyors de la guerra a l'obesitat en l'adolescència; de la crisi ucraïnesa a la creixent hegemonia turca als Balcans gràcies a la indústria de les tele-novel·les, la vida quotidiana a Palestina i la seva resistència a

Docfield, que assoleix la seva tercera edició, és una iniciativa de la Fundation Photographic Social Vision, entitat sense ànim de lucre que, sota la direcció de Silvia Omedes, organitza des de fa onze anys les exposicions de World Press Photo en el CCCB. Una cita que en cada edició ha anat atraient més i més visitants i que els va alertar de l'enorme interès que el fotoperiodisme suscita entre els barcelonins. Per donar resposta a aquesta sensibilitat van crear un festival que ja en la seva segona edició, la del 2014, va aconseguir arribar a 134.000 espectadors, el més visi-

WILLIAM DANIELS

El tren hospital que recorre 4.000 quilòmetres del nord-est de Rússia per assistir els poblats aïllats

tat de la ciutat, segons explica Omedes, que fa servir dades facilitades per l'Ajuntament.

L'aposta ara és convertir Barcelona en una capital europea de la fotografia documental, ser el tercer vèrtex d'un triangle del qual formarien part Perpinyà (Visa pour l'image) i Arles (Les Rencontres d'Arles). Per això, en el que suposa un important salt qualitatiu, ha confiat aquest any la seva direcció artística a l'especialista britànica Jessica Murray, que ha dissenyat un ampli programa expositiu sota el lema genèric *The heart of the matter* (El quid de la qüestió). La idea

no només és fer cales en les grans qüestions del nostre temps (migració, canvi climàtic, els conflictes bèl·lics), sinó també mostrar les diferents narratives que estan explorant els fotoperiodistes avui dia. El festival s'inaugura el dia 19 en el Pati de Lletres de la Universitat de Barcelona, on es podrà veure una selecció de l'arxiu Crònica21, creat per la mateixa Murray, i la resta de la programació (www.docfieldbarcelona.org) recalarà en una vintena d'espais col·laboradors (de l'Arts Santa Mònica a Foto Colectania, l'Institut Francès o el Museu Mari-

tim, on pot veure's, ja una espectacular instal·lació de Francesco Zizola inspirada en el naufragi de Lampedusa) i tretze galeries privades.

El festival, que compta amb un pressupost de 102.030 euros –el 32% de patrocini privat i la resta aportacions de l'Ajuntament (8.000 euros) i la Generalitat (20.000 euros)–, incorpora així mateix quatre vetllades de projeccions gratuïtes en places públiques de la ciutat (Pou de la Figuera, Sortidor de Poble Sec, Plaça de Sarrià i Sant Joaquim) de diferents treballs de documentals multimèdia.●

TALLER DE EDITORES Y RTVE LANZAN "CORAZÓN CNZ TVE"

El mejor CORAZÓN, en los quioscos

La revista semanal *Hoy Corazón* crece y se renueva como *Corazón CnZ tve*. Taller de Editores, editora del suplemento distribuido con los diarios de Vocento cada fin de semana, ha firmado un acuerdo con RTVE para lanzar esta nueva cabecera, que aprovechará las sinergias de la experiencia del citado suplemento (311.000 lectores semanales) y del programa TVE Corazón de La 1 (1,5 millones de espectadores diarios).

La nueva revista seguirá fiel a su línea editorial: ofrecer la actualidad social, con la máxima calidad periodística y voluntad de entretenimiento. En esta nueva etapa, los contenidos se verán reforzados por la alianza firmada con el programa de Anne Igartiburu, que escribirá una columna semanal. *Corazón CnZ tve* puede comprarse en los quioscos los lunes por 1 € y se

distribuirá como suplemento de los diarios de Vocento durante fin de semana siguiente, en formato de "edición especial". Esta versión, con contenidos actualizados, tendrá el mismo número de páginas y costará como hasta ahora (0,50 €). La directora es Yolanda Aguilar, que dirige *Hoy Corazón*.

RESULTADOS DURANTE EL PRIMER TRIMESTRE

UNIDAD EDITORIAL MEJORA SU EBITDA EN 18,1 MILLONES DE EUROS

El grupo afianza su posición en el mercado publicitario, su negocio digital y el liderazgo de todas sus marcas

E. M. MADRID

Unidad Editorial, grupo que engloba entre otras cabeceras EL MUNDO, *Marca* y *Expansión*, encara 2015 con una mejora notable de sus resultados durante el primer trimestre.

Los datos revelan que la compañía consolida la importancia del negocio digital, afianza su posición en el mercado publicitario y refuerza el liderazgo de sus marcas.

Unidad Editorial registró durante los tres primeros meses un Ebitda negativo de 2,5 millones de euros debido a la estacionalidad, lo que evidencia una mejora de 18,1 millones respecto al primer trimestre de 2014 (-20,6 millones). El Ebitda operativo antes de gastos no recurrentes fue de -2,4 millones, frente a los 7 millones negativos del periodo anterior.

Al buen comportamiento de los resultados ha contribuido decisivamente el plan de ahorro de la compañía, que globalmente ha alcanzado los 2,7 millones de euros, y el éxito de los eventos institucionales.

El grupo consiguió ingresos consolidados por valor de 73 millones de euros hasta marzo. De ellos, un 16% corresponde íntegramente a la división *on line* -dos puntos por encima del dato del año anterior-, una cifra que avala la línea estratégica marcada por Unidad Editorial para la evolución del entorno web y

el proceso de transformación de la prensa escrita.

Entre las prioridades del desarrollo digital se encuentran la potenciación del formato de vídeo como pieza clave de la difusión de contenidos y el protagonismo de los dispositivos móviles como soporte de visualización.

Durante los primeros meses del año, el grupo ha estrenado diversas iniciativas centradas en el área web, como el rediseño de *expansion.com*, que ofrece una estructura intuitiva, un carácter más visual

y una navegación sencilla y ágil, además de optimizar la oferta de herramientas y comparadores.

Recientemente, también ha lanzado *Marca Buzz*, el nuevo portal que pretende convertirse en la referencia digital de la información deportiva para el gran público, con contenido viral y máxima actividad en redes sociales, y *dmedicina.com*, el site de salud y servicios médicos dirigido especialmente al ciudadano.

El negocio publicitario aumentó un 1,9% en términos homogéneos, un dato en el que destaca especialmente el conjunto de las campañas digitales, que creció un 13,3%, superando en una décima la cifra global del mercado, según el análisis de Arce Media i2p. En concreto, la publicidad generada por los medios *on line* de Unidad Editorial representa ya el 32% del total.

BESALÚ

Exposició «Fotògrafes pioneres a Catalunya»

Fins al final de maig, a la Biblioteca Ramon Vidal es pot veure l'exposició «Fotògrafes pioneres a Catalunya». S'inaugurà el 8 de maig i es pot visitar, concretament, fins al 28. Per incorporar el reconeixement de les experiències de les dones un punt clau és el rescat de l'obra de moltes creadores, pioneres que van innovar l'art amb la seva obra però que continuen desconegudes. Una obra de la qual no s'ha de prescindir, sinó que s'ha d'aprofitar socialment com a riquesa ideològica, i compartir-la. Dins d'aquesta recuperació de la memòria, les dones fotògrafes hi tenen un paper fonamental, com a transgressores en un món que els era vedat i també com a testimonis d'una visió particular de la societat, que es troba plasmada en les seves imatges, trencadores del model patriarcal que les limitava. Les dones fotògrafes havien de competir primerament amb la seva condició femenina, i després, amb l'esforç per aconseguir la qualitat en el seu treball. Un treball que utilitzaven per fugir de les normes imposades i de la subordinació a les quals estaven condemnades, desafiant la tradicional visió que es tenia de les dones i projectant-ne una altra sense els prejudicis que han velat les seves aportacions a la societat. A l'exposició hi ha, entre d'altres, obres d'Anaïs Napoleón, Carme Gotarde i Camps, Maria Serradell i Sureda i Montserrat Sagarra.

Unidad Editorial factura un 8,4% menos

La compañía registra un 'ebitda' negativo de 2,5 millones de euros

J. Romera MADRID.

Unidad Editorial ha cerrado el primer trimestre del ejercicio con una cifra de negocios de 73 millones de euros, lo que supone un 8,4 por ciento menos respecto a los 79,7 millo-

nes que facturó en el mismo periodo del año pasado. La empresa editora de *El Mundo*, *Marca* y *Expansión* registró unos ingresos por publicaciones de 34,2 millones, lo que refleja una caída de 5,6 millones de euros, como resultado de la caída generalizada de la venta de ejemplares. *El Mundo* tuvo una difusión total de 164.000 ejemplares promedio, incluidas las copias del quiosco multisoprote *Orbyt*. Durante estos tres primeros meses un *ebitda*

(resultado bruto operativo) negativo de 2,5 millones de euros, lo que, según la compañía, "evidencia una mejora de 18,1 millones respecto al primer trimestre de 2014", cuando perdió 20,6 millones de euros. El *ebitda* operativo antes de gastos no recurrentes fue de -2,4 millones, frente a los 7 millones negativos del periodo anterior.

Unidad Editorial explicó ayer en un comunicado que "al buen comportamiento de los resultados ha

contribuido decisivamente el plan de ahorro de la compañía, que globalmente ha alcanzado los 2,7 millones de euros, y el éxito de los eventos institucionales".

La empresa acaba de destituir al director de *El Mundo*, Casimiro García Abadillo, y ha nombrado en su lugar a David Jiménez con el objetivo de profundizar en su proceso de digitalización. Actualmente, los ingresos *online* representan sólo el 16 por ciento del total del grupo.

Archivada la querrela de Marruecos contra EL PAÍS

EL PAÍS, Madrid

El juez de la Audiencia Nacional Javier Gómez Bermúdez ha archivado por segunda vez la querrela que interpuso el primer ministro de Marruecos, Abdelilá Benkiran, en enero de 2014, contra el periodista Ignacio Cembrero y ediciones EL PAÍS por un presunto delito de enaltecimiento del terrorismo.

Cembrero, entonces corresponsal de este periódico para el Magreb, colgó en su blog un vídeo de Al Qaeda “de contenido claramente subversivo donde”, según el juez, “se pretendía fomentar el terrorismo”. El magistrado señala que el periodista “tanto en el artículo que acompaña al vídeo cuanto a lo largo de su larga trayectoria como profesional de la comunicación, deja claro, sin lugar a dudas, que eso es terrorismo, que el terrorismo es una lacra y que el Reino de Marruecos actúa activa y exitosamente contra el terrorismo”. El juez concluye que “aunque el hecho de publicitar el vídeo no fuese la mejor de las decisiones, nunca tuvo ni ha tenido la intención de enaltecer, apoyar, difundir y propagar el terrorismo, ensalzar a los terroristas o apoyarlos de otro modo”.

Gómez Bermúdez destaca que “el artículo que [Cembrero] escribe en el blog Orilla Sur lo subtitula ‘la organización terrorista del Magreb consagra, por primera vez, un vídeo para arremeter contra Mohamed VI’ dejando claro en su contenido que Al Andalus, que produce el vídeo, es la productora de la organización terrorista, alabando la eficacia de Marruecos en la lucha contra esta plaga”.

El juez señala que el periodista y el medio informativo donde trabajaba no tuvieron “ninguna intención de provocar, alentar o facilitar la perpetración de delitos terroristas o de enaltecer el terrorismo”, por lo que archiva la querrela.

L'AEDE valora el projecte conjunt amb Google

L'Associació d'Editors de Diaris Espanyols (AEDE) va valorar ahir el projecte Digital News Initiative anunciat per Google a finals d'abril per establir una col·laboració amb els principals diaris europeus. L'AEDE va recordar que "els editors són actors de referència" i que el 80% dels usuaris únics d'internet consulten mitjans digitals associats a aquesta entitat. L'AEDE es va mostrar "cautelosa" amb la iniciativa ja que encara no se sap com hi podran participar els editors de diaris. La junta directiva de l'AEDE va felicitar el president europeu, Claude Juncker, pel seu pla digital. / Redacció

Dimiteix el director provisional de 'Le Monde'

Gilles van Kote, director provisional de *Le Monde* des de maig del 2014, va dimitir ahir després que la redacció no atorgués el suport que exigeixen els estatuts per al professional que havia de substituir-lo, Jérôme Fenoglio. Aquest candidat, proposat pels tres socis financers amos del vespertí, comptava a més amb el suport del grup Prisa, copropietari del diari, i del mateix Van Kote. Només el 55% de la redacció va votar Fenoglio, quan havia d'assolir el 60% dels sufragis. Malgrat aquesta votació en contra, els propietaris insisteixen a donar suport Fenoglio i demanen a la redacció que reconsideri la seva decisió. / Efe

ONLINE

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
15/05/15	Els candidats de Manresa jugaran al pati del Kursaal / Regio7	28	1
15/05/15	Medios para una nueva democracia / El Llobregat	29	2
15/05/15	LLIBRE - Anuari Mèdia.cat. Els silencis mediàtics de 2014 / Raco Catala	31	2
15/05/15	El Col·legi de Periodistes a la Catalunya Central creix de 30 membres en un any / Regio7	33	1
15/05/15	El joc del candidat / ManresaInfo.cat	34	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
15/05/15	Silenciant a l'Amical / E-notícies	36	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Els candidats de Manresa jugaran al pati del Kursaal

Viernes, 15 de mayo de 2015

REDACCIÓ | MANRESA Els candidats a l'alcaldia de Manresa juguen diumenge. Els caps de llista han format equips per participar en la nova edició de "El Joc dels Candidats", que enguany es dirà "10 al ple", relacionant el nombre de candidatures que es presenten i el saló de sessions. Es tracta d'una proposta per treure els polítics del seu hàbitat electoral per fer-los coincidir fora del cos a cos polític i fer-los participar en la cursa per guanyar en un joc. Aquesta competició electoral es va organitzar per primera vegada a la ciutat el 1999. La iniciativa va néixer de l'Associació de Periodistes de la Catalunya Central, Apunt, amb l'objectiu de trencar la seriositat de la campanya amb una activitat lúdica en la qual els electors poguessin veure els alcaldables en un context distès. El joc es va repetir per la convocatòria electoral del 2003 i del 2007 i, enguany, la Demarcació Catalunya Central del Col·legi de Periodistes ha decidit tornar-lo a organitzar, com en les edicions anteriors, amb l'Associació Cultural El Galliner, i amb el subtítol de "10 al ple". L'única candidatura de les deu que es presenten a Manresa que ha declinat participar-hi és la de Ciutadans. [Compartir a Twitter](#) [Compartir a](#)

Medios para una nueva democracia

Viernes, 15 de mayo de 2015

Algunos no se enteran o no se quieren enterar de que los agujeros de nuestra democracia ya no se tapan con parches, sino que hay que repensar de nuevo todo el sistema. La polémica de los bloques electorales constituye un buen ejemplo. Hace 37 años que una mayoría de españoles aprobó la Constitución. Entonces, políticos, medios de comunicación y ciudadanía consiguieron dejar atrás el pasado y, con mejor o peor fortuna, hemos conseguido vivir en relativa paz y estabilidad hasta la fecha. En algún momento, políticos y periodistas se distanciaron entre ellos (los historiadores dicen que a raíz de la publicación de los escándalos de corrupción y crímenes de estado del PSOE) y, posteriormente, entre ellos y la ciudadanía (dicen que el atentado del 11-M en 2004 dejó la credibilidad de políticos y medios por los suelos). Siete años después, la decepción y la indignación salieron de casa y se expresaron a través del movimiento del 15-M. Hoy, mayo de 2015, los ciudadanos tenemos una gran oportunidad para canalizar nuestra rabia y frustración de forma pacífica, a través de unas elecciones municipales que podrían dar el poder a partidos comprometidos con el saneamiento del sistema, con la salud de la democracia. Porque el sistema no funciona. Un ejemplo de ello son los bloques electorales, esto es, la obligación que tienen los informativos de los medios públicos de dedicar, durante los quince días que dura la campaña electoral, un espacio a cada partido en función de la representación obtenida en las pasadas elecciones. Los periodistas están cansados de pedir a los partidos que dejen de poner condiciones a la información y que les dejen actuar libremente, pero su reivindicación siempre cae en saco roto. Es lo que ha pasado en LHospitalet de Llobregat sin ir más lejos. En consonancia con la campaña liderada por el Col·legi de Periodistes, bajo el lema No als blocs electorals!, la sección del Sindicat de Periodistes de Catalunya de La Farga, que es la empresa que gestiona los medios municipales, presentó una instancia al Ayuntamiento para que los grupos permitieran la no aplicación de los bloques electorales (es legal si existe acuerdo unánime y no los impugna ningún partido). Ni se les ha dado respuesta ni se les ha mencionado en el último pleno. El tema es grave, no sólo porque condiciona la independencia de los periodistas, sino porque limita gravemente el pluralismo y la igualdad de oportunidades que en teoría justificaron la creación de los bloques y constituyen piedras angulares de la democracia. ¿Nos quieren hacer creer que los ciudadanos podremos decidir mejor a quién votaremos si sólo escuchamos a quienes ganaron los pasados comicios? ¿Qué pasa con partidos como Ciudadanos o Podemos que están consiguiendo candidatos en numerosos municipios (señal de que hay ciudadanos que se comprometen con ellos) y a los que las estadísticas otorgan cierto peso (señal de que hay gente que se está planteando votarles)? No hay respuesta. Como tampoco hay respuesta cuando se pide un debate entre candidatos, como lo ha hecho la Asamblea de trabajadores de los medios hospitalenses. Como tampoco hay respuesta cuando se fuerza a los periodistas a conectar con la señal oficial en los mítines o a asistir a ruedas de prensa sin preguntas. Se enteren o no quieran

Audiencia: 6.285

Ranking: 4

VPE: 21

Página: 2

Tipología: online

enterarse de ello, una nueva democracia requiere nuevos medios. III

LLIBRE - Anuari Mèdia.cat. Els silencis mediàtics de 2014

Viernes, 15 de mayo de 2015

Títol: Anuari Mèdia.cat. Els silencis mediàtics de 2014 Autor: Diversos Autors Editorial: Pol-len edicions Pàgines: 146 ISBN: 978-8486469832 Societat Civil Catalana (SCC), lentitat que pretén aglutinar lespanyolisme civil a Catalunya, ha organitzat durant lúltim any nombrosos actes en contra de la independència i a favor de la unitat dEspanya. LAnuari Mèdia.cat ha tingut accés a un informe del departament financer de lentitat del juliol de 2014 que confirma tensions de tresoreria per costos fixos de lentitat. El saldo en aquell moment era de 10.365,87 euros, però lentitat hauria multiplicat per 15 els seus ingressos durant la segona meitat de lany si atenem a les dades globals de la seva memòria pública de 2014, on safirma que SCC va ingressar un total de 992.672 euros. Tot i així, segons la mateixa memòria, lentitat va acabar lany amb unes pèrdues de 91.715 euros. A pesar de les estretors financeres, Societat Civil Catalana va organitzar un acte per la Diada a Tarragona pressupostat segons la memòria amb 587.417 euros i un acte a la Plaça Catalunya de Barcelona el 12 doctubre amb un cost total de 332.704,47 euros. Tot i el seu pressupost, ambdós actes no van superar els 45.000 assistents entre les dues. El reportatge, que posa la lupa als comptes de Societat Civil Catalana, és un dels dotze temes de la cinquena edició de lAnuari Mèdia.cat del Grup Barnils que sha presentat aquest dijous al Col·legi de Periodistes de Catalunya. LAnuari de 2015 també destaca les connexions amb la màfia siciliana de quatre filials de Gas Natural. La Fiscalia de Palerm assenyala que la companyia catalana va mantenir durant dos anys al consell dadministració duna de les seves filials Monia Brancato, filla dEzio Brancato, suposat testafarro de la màfia. Altres reportatges de lAnuari posen el focus en Gilead Science, lempresa que ven el medicament per curar lHepatits C i que ha quadruplicat els seus beneficis en un any; l'expulsió de camperols a Guinea Bissau per part de Petromiralles, un cas que ha arribat al Parlament Europeu o com Telefònica i T-Systems, que en el passat havien gaudit de presumptes concessions irregulars de la Generalitat, són també les empreses més beneficiades per l'adjudicació del control de les TIC del govern català, amb un pastís de 2.000 milions deuros. LAnuari també recull que el País Valencià capitaneja ara la destrucció de llocs de treball per extinció dentitats públiques després danys de contractacions irregulars i el càrrec dassessor del Banc de Crèdit Balear en matèria dembargament i execucions hipotecàries que tenia l'alcalde de Palma, Mateu Isern (PP), abans de declarar infructuosament la capital mallorquina com a ciutat lliure de desnonaments. LAnuari Mèdia.cat és una iniciativa del Grup de Periodistes Ramon Barnils amb el suport de la Fundació Catalunya. LAnuari inclou en la seva cinquena edició un total de dotze reportatges sobre temes que durant lany 2014 no van tenir una cobertura destacada en els mitjans de comunicació dels Països Catalans. És un projecte de periodisme d'investigació finançat amb crowdfunding que enguany ha rebut el suport de 549 micromecenes i que també ha servit per renovar el web de lObservatori Mèdia.cat en disseny i continguts. LAnuari també compta amb el suport del Col·legi de Periodistes i de les facultats de

Audiencia: 13.485

Ranking: 5

VPE: 138

Página: 2

Tipología: online

periodisme de la UAB, UPF, URL, UV, Uvic i UdL, els estudiants de les quals han realitzat sis dels reportatges d'investigació inclosos en l'edició d'enguany. La versió impresa de l'Anuari es distribuirà a llibreries gràcies a l'editorial Pol-len, i també se'n podrà descarregar la versió digital en format PDF o EPUB a la renovada web de l'Anuari, www.media.cat/Anuari.

El Col·legi de Periodistes a la Catalunya Central creix de 30 membres en un any

Viernes, 15 de mayo de 2015

REDACCIÓ | MANRESA La demarcació de la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes ha tingut un increment d'una trentena de membres el primer any de funcionament. Aquesta demarcació, lligada al Col·legi de Periodistes de Catalunya, es va crear el 20 de maig de l'any passat, després d'una llarga gestació. Ahir, el president de la demarcació, el periodista i exdirector de Regió7 Gonçal Mazcuñán, va fer balanç del primer any de vida de la institució a la Catalunya Central, va posar èmfasi en l'increment de periodistes d'aquest territori que hi ha hagut i en el gran nombre d'activitats que ha impulsat el col·legi directament o en col·laboració amb altres organismes i entitats. Mazcuñán, des de la seu de l'entitat, a la Plana de l'Om, 6, de Manresa, va explicar que a hores d'ara ja hi ha uns 170 periodistes de la Catalunya Central inscrits a la demarcació i no creu que hagi arribat al seu límit perquè en el conjunt del territori n'hi ha uns 300. La seu a Manresa de la demarcació de la Catalunya Central es va inaugurar el maig del 2014 i al llarg de tot l'any les accions impulsades s'han orientat a la dinamització de la professió, a buscar aliances amb els professionals del territori i a donar a conèixer els serveis que ofereix el col·legi. L'objectiu ha estat esdevenir un agent actiu que sumés en benefici del territori i que divulgés l'activitat del Col·legi de Periodistes com a representant i defensor dels professionals de la comunicació. L'activitat s'ha centrat en l'organització de xerrades, debats, trobades i exposicions vinculades a l'àmbit de la comunicació, i en cursos de formació i reciclatge per a periodistes.

Compartir a Twitter [Compartir a](#)

El joc del candidat

Viernes, 15 de mayo de 2015

¿Sabeu d'aquells vídeos que circulen per Youtube o pels programes batedora en que a un concursant li fan una pregunta molt fàcil i s'entrebanca, o no hi cau, o respon un disbarat? Doncs no. Mal que em pesi, si aquest dissabte assistiu a veure la quarta edició del 'Joc dels candidats' que organitza el Col·legi de Periodistes i el Galliner, serà molt difícil que us trobeu amb un gag d'aquesta mena per gravar i viralitzar. No, no torneu a enfundar el mòbil, perquè segur que hi haurà escenes divertides, caigudes i situacions còmiques. I a la part de preguntes sobre Manresa els candidats s'equivocaran en les seves respostes, segur, fins i tot en qüestions presumptament fàcils, sigui pels nervis, sigui perquè només porten tres anys vivint a la ciutat. Però com que s'ho prendran bé, sense frustrar-se ni sense fer cares de contenir la ira, doncs això, que estarà bé, que en podrà sortir un clip xulo, però que, desenganyeu-vos, no arribareu al milió de visites que es necessita per començar a cobrar dividendes del Youtube. Ah, que, per cert, Ciutadans ha disculpat la seva absència en aquest acte, cosa que vol dir que aquesta vegada el correu no se'ls ha colat a la safata d'spam. I a mi que em sona que dissabte jo deia al Diari de Catalunya que...Bé, deixem-ho estar. La resolució respon a la denúncia de Societat Civil Catalana | L'ens considera que "són incompatibles amb l'obligació de neutralitat" de les institucions El ministre acusa el govern català de "jugar amb la lluita antiterrorista intentant treure'n rèdits polítics"

Periodisme i Mitjans de comunicació

Silenciant a lAmical

Viernes, 15 de mayo de 2015

Escrivim aquestes línies a contracor, perquè sembla mentida que en un estat democràtic com el nostre i en ple segle XXI, encara hagin de ser escrites. I perquè dalguna manera volem expressar la nostra total indignació pel tractament informatiu rebut als mitjans de comunicació de tot l'estat espanyol. Manipulació i silenci és el que hem rebut de la gran majoria. I unes breus línies en el millor dels casos. Creiem que la nostra tasca i la memòria de les víctimes dels camps nazis no es mereixen aquest tractament. La nostra organització du a terme actes durats tot l'any, amb l'objectiu de preservar la memòria de les víctimes dels camps nazis i també conscienciar sobre els perills del feixisme i el nazisme a joves i grans. A més, un dels actes més importants de l'any és el viatge que organitzem al camp de Mauthausen per participar en els actes de commemoració de l'alliberament del camp. Un lager on van estar internats prop de 8000 espanyols i catalans i hi van perdre la vida prop de 5.000. El cap de setmana del 9 i el 10 de maig vam tornar a ser a Mauthausen, però aquest any hi havia una novetat: El ministre d'exterior espanyol, Margallo, va acompanyar la delegació, convidat per nosaltres. Cada any convidem a les màximes autoritats del país, i mai shan dignat a posar els peus al camp, excepte fa deu anys el president Zapatero i Maria Teresa Fernández de la Vega. Quin és el resultat d'aquesta visita? El ministre ha acaparat tots els titulars, cosa que ja ens podíem esperar, però es que l'Amical no apareix per enlloc. Una delegació de 200 persones ha passat a ser completament invisible a ulls del periodisme espanyol. El ministre anava sol. Ningú l'ha convidat i ningú organitza els actes on va participar. Això en el millor dels casos, perquè n'hi ha de pitjors. Mitjans que shan fixat en quines banderes duia la delegació, però que no shan preguntat don surt la delegació en si. Estúpides discussions sobre si una bandera catalana o republicana representa o no les víctimes han ocupat el lloc a la premsa que per justícia mereixerien ocupar els deportats i les deportades i el seu record. I encara tenim un cas més, el de Televisió de Catalunya. El dia 10 de maig la televisió pública catalana no es va dignar a informar sobre els actes a Mauthausen. Tot i que hi havia una nombrosa delegació catalana i membres del Parlament Europeu, sembla que allà no va passar res. Però l'endemà va trobar mitja hora del programa Els Matins per entrevistar Enric Marco, l'home que va mentir sobre la seva presència als camps i que va ser president de l'Amical. És aquesta la millor manera de retre homenatge a les víctimes? El 70 aniversari de l'alliberament dels camps és el millor moment per entrevistar el senyor Marco? Sincerament creiem que no, que més aviat és una falta de respecte molt greu que ens indigna i ens dol, i més venint don ve. No ens ho esperàvem. No estem dient que shagi de silenciar Marco, només qüestionem la data en concret de l'entrevista, que no ens sembla la més adequada. Per què aquest silenci? Aquest biaix constant? Per què molesta l'Amical? 70 anys després de l'alliberament dels camps, 70 anys després que molts deportats i deportades fossin considerats apàtrides i es trobessin totalment desemparats després de sobreviure a l'infern, encara avui, hem de lluitar contra el mur de silenci creat al

voltant daquest cas. Encara avui hem de gastar energies necessàries per fer front al feixisme en tombar prejudicis de la premsa catalana i espanyola que a la resta del món semblen impensables. No sabem si fem nosa o el nostre discurs no és políticament correcte. Quan hem sortit a criticar que susi el terme nazi per atacar lindependentisme català sí que hem rebut latenció de la premsa. Per què quan intentem preservar la memòria de les víctimes no? No ho sabem.